

ג' טבת תשפ"א פרשת מקץ ג' טבת תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

אין יאוש בעולם כלל

כששמע יעקב "שטרף טרף יוסף" הצטער צער רב ומיאן להתנחם. לאחר כמה כתובים מצינו דבר נשגב זה דווקא ביוסף הצדיק שכל אשר היה עושה ה' היה מצליח בידו... "ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח... וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו" (בראשית 39:21). יש להבין מדוע מצינו דבר נשגב זה דווקא ביוסף הצדיק שכל אשר היה עושה ה' היה מצליח בידו בצורה מופתית ושלא בדרך הטבע כלל, ועלה ונתעלה היפך הטבע, עד שנהיה למושל על כל ארץ מצרים? א. כח השפע והצלחת האדם תלויים הם בעמידה איתנה על שמירת הקדושה והטהרה. יוסף הצדיק הוא יסוד ושרש קיום מצוה זו בתכלית ההידור, שהרי נתגסה בזה ועמד איתן בניסיונו ומטעם זה זכה להצלחה גדולה ומלוכה, ומובא בוהור הקדוש (פרשת ויש) שבזמן שאמר לאחיו אני יוסף נתכון לרמוז להם כי בזכות שמירתו על הקדושה זכה למלוכה! מובא במתנות כהונה: "איש מצליח" צוהל ושמח וטוב לב, והיינו כי מי שמשמר עצמו בקדושה וטהרה הרי הוא שרוי תמיד בשמחה ובטוב לבב, ולא שולטים בו עצבות וחולי הדיכאון. ב. כתב רש"י על הפסוק: "וירא אדוניו כי ה' איתו" ששם שמים היה שגור בפיו, כמבואר במדרש שהיה יוסף הצדיק ממלמל בפיו בעזרת ה' יתברך בכל עת. כתב הרמב"ם (מורה נבוכים ה"ג פרק נ"א) אבות העולם אפילו בעת עיסוקם במקנה וכדומה, לא פסק ליבם ומוחם מדביקותם בהשם יתברך, וכמו שאמר דוד המלך: "שויתי ה' לנגדי תמיד כי מימני בל אמוט" אני מפנה מחשבתי מהקדוש ברוך הוא והיא כאלו יד ימיני שאיני שוכחה לעולם מחמת קלות תנועתה, ומפני זה לא אמוט לא אפול! ומטעם זה זכו האבות להשגחה גמורה ופרטית. ידוע הסיפור עם אליהו הנביא שפגש עשיר אחד שהלך לקנות שוורים, נטל כיס עם מאה דינרים, כשפגש בו אליהו אמר לו: להיכן תלך? אמר: לקנות שוורים, אמר לו: אמור אם יגזור ה', אמר יגזור או לא יגזור מעותי בידך, אמר לו: דרכך לא תצלה. הלך ונפל כיסו, וכשהגיש בדבר חזר לביתו בפחי נפש ונטל ממון אחר והלך לכפר אחר שלא יפגע באליהו, נדמון לו אליהו כזקן, ואמר לו: להיכן תלך? אמר לו: לקנות שוורים, אמר לו: אמור אם גזר השם, אמר לו: יגזור או לא יגזור מעותי בידך ואיני מתירא מכלום, בדרכו שכב וישן ונטל אליהו מעותיו, כשהקיץ משנתו ולא מצאם חזר לביתו במר נפשו ונטל ממון בפעם השלישית, שוב פגע בו אליהו, אמר לו: להיכן תלך? אמר לו: לקנות שוורים אם יגזור ה', אמר לו: לך שלום ובהצלחה, מיד החזיר לו אליהו כל מעותיו.

פרשת מכירת יוסף

הסיבה לעלייתו לגדולה, וכי כל הצרות היו בעצם המקור לישועתו וחזו ביאור הפסוק המובא בנביא ישעיהו (כ, א) "ואמרת ביום ההוא אודך ה' כי אנפת בך" היינו יבוא זמן שתיתן שיר ותודה לה' על שייסר אותך שכן אז ביום ההוא תבין כי עניין זה הוא המפתח לישועתך ולהצלחתך. כשאנו עוסקים בפרשיות אלו צריכים אנו לתת אל ליבנו שאנו עוסקים בשבטי י-ה שהיו כמלאכים ממש ועליהם ובזכותם עומדים הדורות כולם, וודאי הדבר שכל מעשיהם וכוונותיהם היו לשם שמים ולתכלית עשיית רצון ה'. גם הנהגת יוסף כלפי אחיו אינה כנקמה חס ושלום, אלא תכלית לכפר חטאם ולהקל על הדורות הבאים את עול הגלות (מכתב מאלהו ה' א" 137) בבעל שם טוב על התורה (ז, יח), כתב שמחמת חטא המכירה באו כל הגלויות.

יוסף הצדיק מצליח בכל אשר עשה

ענין מחלוקת יוסף ואחיו ומכירתו טמיר ונעלם מאתנו, וכבר אמרו במדרש: (ב"ר פ"ד י"ה) על הפסוק: (ישעיה טג, יז) "למה תתענו ה' מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך" כשרצית נתת בליבם של שבטים לשונאו וכשרצית נתת בליבם לאהבו, וביארו המפרשים שבענין שנאת האחים ליוסף ניטלה מהם הבחירה, ומשמים נטעו בלבם שנאה זו, והכל לצורך השתלשלות ירידת עם ישראל למצרים והשתעבודותו, לתכלית בניינו כעם, שכן מצינו אצל האבות הקדושים שאפילו האבריים שלהם עשו מאליהם את רצון ה', על כן לא הייתה ברירה ליעקב ולשבטים הקדושים לפעול כרצונם שכן היו אבריהם מוכרחים לפעול כרצון ה'. (נחיות שלום). החפץ חיים כותב: נפלאים דרכי ההשגחה, וסתומים מבינתו של אדם, מה שנראה כאסונו של יוסף, הוא בעצם הסיבה לעלייתו בדרגה. פרשה זו של מכירת יוסף, מרמזת על עתידו של עם ישראל. ואכן כזה יהיה דין עמנו, כאשר לעתיד לבוא תגלה מלכותו של ה' יתברך, ותתגלה דרך הנהגתו, אז יראו כולם, שכל התלאות וכל הייסורים שפקדו את עמנו בגלות, הן הן

זמני הדלקת נרות:
פרשת מקץ
כניסת השבת
16:19
צאת השבת
17:20
ר"ת 17:53

"איש כחלמו פתר" – מהפרשת השבוע למדו רבותינו שכל החלומות הולכים אחר הפה, כלומר, כאשר אדם חולם חלום, אם יפתרוהו לו לטובה – יתקיים הפתרון הטוב. אולם אם יפתרוהו לו לרעה – יתקיים הפתרון הרע. **הגמרא במסכת ברכות (נה, ב)**, וזו לשונו: "אמר רבי בינא בר זבדא אמר רבי עקיבא אמר רבי פנדא אמר רב נחום אמר רבי בירימם משום זקן אחד, ומנא? רבי בנאה: עשרים וארבעה פותרי חלומות היו בירושלים, ופעם אחת חלמתי חלום והלכתי אצל כולם, ומה שפטר לי זה לא פתר לי זה. וכולם נתקיימו בי, לקיים מה שנאמר: כל החלומות הולכים אחר הפה!" [ועיי' ב"מחזור ויטרי" (סימן ט), שהכל הולך אחר הפותר הראשון. וצריך עיון, וראה מה שהבאנו לקמן מחומת אנך בשם רבינו אפרים שאם נדחו דברי הפותר ראשון הרי העיקר הוא הפתרון הראשון שהתקבל על הדעת ולא הראשון שנאמר]

שואלת הגמרא: וכי כלל זה ש"כל החלומות הולכים אחר הפה" נלמד ממאמר הכתוב?

ומשיבה: אכן, כלל זה נלמד ממאמר הכתוב, וכדבריו של רבי אלעזר: "מנין שכל החלומות הולכין אחר הפה? שנאמר: 'ויהי כאשר פתר לנו כן היה'". ועל כך מוסיף רבא את הכלל הבא, כי כל זה הוא, כאשר הפתרון הוא מעין החלום, שנאמר: "איש כחלמו פתר". ורמז נפלא מצא לכך רבנו "בעל הטורים", כי המילים "כאשר פתר" עולות בגימטריא בדיוק כמנין המילים "שהחלומות הולכים אחר הפה".

בר הדיא ופתרון חלומותיהם של אביי ורבא: סיפור נורא בענין החלומות ההולכים אחר הפה, מובא בגמרא מסכת ברכות (נ, א), אודות חלומותיהם של אביי ורבא, הגמרא מספרת שם, כי במקומם של אביי ורבא חי אדם ושמו "בר הדיא", שנודע כמומחה לענייני פתרון חלומות. ואולם, בר הדיא לא היה פותר את החלומות בשוה. מי ששילם לו על פתרון החלום, היה בר הדיא פותר לו לטובה, אך מי שביקש פתרון לחלמו ולא שילם על כך, היה בר הדיא פותר לו את חלמו לרעה. ועיין שם באריכות גדולה איך שפטר לכל אחד בכח פיו ומה היה סופו.

חלומה האחד של האשה ושני פתרונותיו, לטובה ולרעה: מובא במדרש (בראשית רבה פט, ט), ממנו למדים אנו, כי החלום הולך אחר הפתרון. המדרש מספר על אשה אחת שבאה לפני רבי אליעזר ואמרה לו: "ראיתי בחלומי שנתבקע חלק מביתי". אמר לה רבי אליעזר: "את מעוברת בן זכר". הפתרון התקיים, ולתקופת השנה ילדה האשה בן זכר. כעבור תקופה חלמה האשה שוב את אותו חלום, ושוב פתר לה רבי אליעזר שהיא מעוברת בבן זכר. ואכן, שוב ילדה האשה בן זכר. ואולם, בפעם השלישית שחלמה האשה את אותו חלום, כאשר עלתה לבית המדרש, לא היה רבי אליעזר בבית המדרש, ותלמידיו ששהו שם פתרו לה לרעה, שבעלה עתיד למות בקרוב... הלכה האשה בפחי נפש, ואכן, כעבור תקופה קצרה נפטר בעלה מן העולם. עלתה האשה לבית המדרש והחלה מצווחת על התלמידים, שפתרו לה לרעה והרגו את בעלה.

שמע רבי אליעזר את זעקתיה ושאל: על מה צועקת האשה? סיפרו לו התלמידים על חלומה של האשה ועל הפתרון הרע שלהם שהתקיים, ורבי אליעזר נענה ואמר: "אכן, צודקת האשה, בפתרוכם הרע הרגתם את בעלה, שהרי כך כתוב: 'ויהי כאשר פתר לנו כן היה'..."

פתרונו של רבי עקיבא לחלמו של תלמידו: מעשה נוסף מובא במדרש תנחומא (בראשית), ממנו אנו למדים, כי הכל הולך אחר הפה. המדרש מספר, כי אחד מתלמידיו של רבי עקיבא ראה בחלמו שאומרים לו: "באדר אתה מת, וניסן אינך רואה, ומה שזרעת לא תקצור!" התלמיד התעורר בבהלה, ודאגה עמוקה נכנסה בליבו. הוא היה בטוח שהוא עתיד למות בקרוב, בחודר אדר, כפי שנאמר לו, שהוא עתיד למות בחודש אדר, לא לראות את חודש ניסן, ולא לקצור את תבואתו בחודש אייר... אולם כאשר סיפר על החלום לרבי עקיבא, פתר לו רבי עקיבא את החלום לטובה. "מה שנאמר לך שבאדר אתה מת, הכוונה שהינך ממית עצמך באהלה של תורה!"

"ומה שנאמר לך שלא תראה את ניסן, הכוונה שלא תבוא לידי ניסון. ומה שנאמר לך, שמה שזרעת לא תקצור, הכוונה שלא תקבור את בניך, רחמנא ליצלך" ... ואכן, כך היה.

כך נתקיים פתרונו של אחי יוסף במלואו: ואכן, גם בפרשת וישב מוצאים אנו, כי הכל הולך אחר הפה. כי הנה, כאשר חלם יוסף את חלמו, הלך וסיפר אותו לאחיו. "ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשול בנו" (בראשית לו, ח). ובפסיקתא (זוטרטא בראשית לו, ח) מבאר שענו לו בלשון כפול – יצאו ממנו מלכים. מכאן אמרו: כל החלומות הלכו אחר הפה, "עכ"ל. הרי לנו, כי פתרונו של אחי יוסף לחלמו, בלשון כפולה: "המלך תמלך", הוא שגרם לו שמלכים יצאו מחלציו!

עוד ביאר מרן סולובייצ'יק ב"חידושי הגרי"ז" (סימן ס), כי כאשר נתבונן נמצא, שתגובתם של האחים, שהיתה למעשה פתרון לחלמו של יוסף, נתקיימה במלואה.

כי הנה, ההבדל בין מלוכה לממשלה הוא, שהמלך מולך על עמו ברצונם ובהסכמתם, ואילו המושל מושל על עמו בתוקף ובחוק יד. ואחי יוסף, בתגובתם לחלמו נקטו בשני לשונות אלו: "המלך תמלך עלינו" – לשון מלוכה, "אם משול תמשול בנו" – לשון ממשלה. והואיל ופתרו לו את חלמו באופן זה, נתקיימו בהם שני העניינים הללו. כאשר ירדו למצרים והשתחוו לפניו, עשו זאת בעל כורחם, משום היותו שליט הארץ, ובוה נתקיימו דבריהם: "אם משול תמשול בנו". ולאחר פטירת יעקב אביהם, כאשר נגשו אליו מרצונם ונפלו לפניו באומרם (בראשית נ, ח): "הננו לך לעבדים", נתקיימו דבריהם: "המלך תמלך עלינו".

הגערה שעכבה את התגשמות החלום: על צד נוסף בהשפעת הפתרון על התגשמות החלום למדים אנו מדבריו של רבנו הטור בפירושו על התורה (בראשית לו, י). מבאר, כי הסיבה לכך שחלמו של יוסף לא התקיים אלא לאחר שנים רבות, למרות שיוסף חלם שני חלומות באותה משמעות – מה שמלמד על כך שהחלום היה צריך להתגשם במהרה – היתה משום שיעקב אבינו גער ביוסף, וכאמור (שם): "ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחוות לך ארצה". הגערה, היא שעכבה את התגשמות החלום בכמה וכמה שנים, שהרי הכל הולך אחר הפה...

כתבת החלום, מקומו וזמנו, כסגולה לקיומו: כתב הבן איש חי (בן יהודע שבת קנ"א), וזו לשונו: "כל דבר שאינו מסוים וידוע בזמן ידוע – לא יהיה חזק בקיום שלו. ולכן כתוב בספרי המקובלים ז"ל, דהרצוה שיתקיים חלום טוב שלו, יעמוד בבוקר ויכתוב השנה והחודש והשבוע והיום והשעה שראה החלום, ואז יתחזק החלום יותר ויתקיים בודאי, "עכ"ל.

וסמך נאה מצאנו לזה מדברי רבותינו במדרש (בראשית רבה פז, יב), אודות חלומותיו של יוסף. "ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר", אמר רבי לוי: נטל קולמוס וכתב באיזה יום ובאיזה שעה באיזה מקום, "עכ"ל. ותוספת נופך נוסף בזה, שהרי אותיות המילה "שמר" מצטרפות גם למילה "רשם", והוא כרמוז לכך שהרצוה לשמר את חלמו – ירשמנו עלי ספר!

החילוק בין חלומותיהם של הדיוטות לחלומותיהם של מלכים: הר"ש אלגאזי בספרו "מעולפת ספירים" (יום תשעה ועשרים, אות ב), מבאר, כי רק חלומותיהם של הדיוטות הולכים אחר הפה, משום שהם באים ממדרגה נמוכה ויש כוח ביד הפתרון להטותם. אכן, חלומותיהם של מלכים באים ממקום עליון, ועל כן אינם הולכים אחר הפה!

וזו לשונו: "כי אין כל החלומות שוים, כי אף על פי שאמרו, שאין מראין לאדם אלא כפי מדרגתו – זהו להדיוטות. אבל למלכים, שמדרגתם גדולה כמו שהם גדולי הערך, כך חלומם הוא ממקום עליון. ומצאתי הגה"ה שכתוב וזה לשונו: דאין החלומות הולכים אחר הפה במלכים, "עכ"ל.

החלומות הולכים אחר הפה, רק כאשר הפתרון מתקבל על הלב! מרן החיד"א בספרו "חומת אנך" (בראשית פרשת מקץ, אות ב), מביא את קושייתו של רבנו אפרים על דברי רבותינו (בראשית רבה פט, ו), כי כאשר סיפר פרעה לחרטומי מצרים על חלומותיו מיהרו החרטומים לפתור את החלומות

באופנים שונים. וזו לשונם: "רבי יהושע דסכנין בשם רבי לוי: פתרון היו אותו, אלא שלא היה קולן נכנס באוזניו: שבע פרות הטובות – שבע בנות אתה מוליך, שבע פרות הרעות – שבע בנות אתה קובר, וכן אמרו: שבע שבלים הטובות – שבע מלכיות אתה מכבש, שבע שבלים הרעות – שבע אפרכיות מורדות בך", עכ"ל.

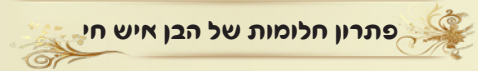
על כך הקשה רבנו אפרים, הכיצד לא נתקיימו פתרונותיהם של החרטומים? והלא כל החלומות הולכים אחר הפה!

רבנו אפרים לא תירץ את קושייתו, אולם מרן החיד"א מתרץ באופן נפלא, כי אפשר לומר, שהחלומות הולכים אחר הפה רק כאשר הפתרון מתקבל על ליבו של החולם. אולם אם דעתו של החולם אינה נחה בפתרון שנאמר לו, אין כל משמעות לפתרון.

וממילא יובן, כי מכיון שדברי החרטומים לא נכנסו באוזניו של פרעה, על כן לא נתקיימו פתרונותיהם!

כי כל החלומות הולכים אחר הפה כפי גזירת הבורא: הבן איש חי (בן יהודע ברכות נו, א), כי כל ענין פתרון החלומות אינו אלא גזירת שמים בדקדוק. פותר החלומות הוא אדם, שמרגע יצירתו נגזר עליו שתהיה לו חכמה והשגה בענין פתרון החלומות. וגם מהלך פתרון החלומות הוא מהלך אלוהי, המכוון ברצונו יתברך.

וכן משמע מדברי הפסיקתא זוטרתא (בראשית מ, ח), בביאור מאמרו של יוסף לשר המשקים ולשר האופים: "הלא לאלהים פתרונים ספרו נא לי". וזו לשון הפסיקתא: "הלא לאלהים פתרונים" – שהקדוש ברוך הוא נותן דעת לבני אדם לפתור חלומות, והן הולכים אחר הפה!", עכ"ל. כלומר, מה שהחולם הולך אחר הפתרון, זהו משום שה' הוא הנותן דעת לפותר החלומות לפתור כפי שהם פותרים.

פתרון חלומות של הבן איש חי

החולם שעקצוהו דבורים: בבן איש חי (ש"ת "תורה לשמה" סימנים תסג-תסט) מביא שאלה "אחד ראה בחלמו עוקצים אותו דבורים, ונפשו עגומה עליו בעבור החלום הזה, כי רוצה פתרון אמיתי לחלמו, על כן הגד לנו פתרון החלום הזה, כדי שתתישב דעתו עליו".

ומה הוא פתרון החלום? מבאר הבן איש חי, כי חלום זה מורה על כך, שאותו אדם נכשל בחטא הנובע ממידת הגאווה, או בחטא שקשור לענין הדיבור וישתדל לעשות תשובה כדי שלא יצטרך לחזור בגלגול! כמוש כתב רבינו האר"י שמי שמתגאה מתגלגל בדבורים.

החולם שהוא עומד באויר: בשאלה הבאה הביא הבן איש חי (שם סימן תסה): "אחד חלם על עצמו שהוא עומד באויר, בין השמים ובין הארץ, מה פתרון החלום הזה?" כי בחלום זה מרמזים לאדם מן השמים, שעליו לעשות תשובה לתיקון חטאי נעורים!

חולם שמחתך העץ של כפות המאזניים זורק: עוד נשאל (סימן תסה): "אחד חלם שהיתה מאזנים תלויה לפניו, והוא היה מחתך בזה העץ שבו תלויים שתי כפות המאזנים זורק, מה פתרון החלום הזה?"

וזו תשובתו שם: "זה פתרונך, הורו לו מן השמים על עון לשון הרע שיש בידו, שהוא מספר לשון הרע ופוגם בז'א! והורו לו על זה כדי שישתדל לשוב ויעשה תיקון", ומסיים ה"תורה לשמה", "זה החלום שחלם, שהוא היה מחתך בעץ שבו תלויים שתי הכפות זורק, הפתרון הוא יורה כפי מה שפתרנו, וישתדל זה האיש לעשות תשובה על עוון זה, ויתחרט על העבר, וישמר מכאן ולהבא", עכ"ל.

החולם שהוא לומד א"ב וטועה בהן: עוד נשאל (סימן תסו), בדבר החלום הבא: "אחד חלם בחזיון לילה שהוא לומד אלפא ביתא בעל פה, מן א' ועד ת', כמה פעמים בזה אחר זה, אך היה טועה ומדלג בהם כמה אותיות, ולא היה יכול לסדר כל האלפא ביתא בשלימות, אלא בכל פעם שאומר אותם – היה טועה ומחסר ומדלג מהם כמה אותיות שלא היה אומרם, והוא היה חוזר עליהם כמה פעמים כדי לאומרם בשלימות ולא היה עולה בידו, אך אינו

זוכר באיזה אות מהם היה טועה ומדלג. והנה זה הקיץ ונפשו עגומה עליו, כי לא יודע מה יורה החלום הזה, ומבקש פתרון אמיתי לחלמו. על כן יורנו מורנו פתרון החלום הזה כדי להגיד לו".

תשובתו זו של ה"תורה לשמה" וזו לשונו: "הנה כתב מורנו האר"י זלה"ה בשער רוח הקודש הנמצא אצלנו בכתב יד, וזו לשונו: 'דע, כי עשרים ושתים אותיות האלפא ביתא – הם תלויות במאה ברכות שהאדם מברך בכל יום, וכאשר אין האדם מברך כלל איזו ברכה מהם – תחסר ממנו אותה האות שאותה ברכה תלויה בה. ואם בירך אותה אלא שטעה בה – אז תהיה האות ההיא מצויה, אמנם תהיה חסרה בעצמה. ואם בירך אותה כתקנה אלא שלא נתכוון בה – אז תהיה האות ההיא חשוכה ובלתי מאירה', עכ"ל".

"על כן", מסיק ה"תורה לשמה", "פתרון החלום הנזכר יורה שהוא מחסר איזה ברכה מן המאה ברכות, והורו לו מן השמים שיתעורר בזה להשלים מאה ברכות בכל יום ולברך אותם בכוונה, וכן יעשה, ויזהר מעתה ומעכשיו ורפא לו".

החולם שעל ידו רשומים סימנים במי זהב: עוד נשאל (סימן תסז) "אחד ראה בחלום כתוב כמה נקודות של קמץ על כף ידו במי זהב, מה יורה פתרון החלום הזה? והנה, יש חכם שפתר לו שצריך לקמץ ידו בענייני עולם הזה, אם טוב פתר או לאו?"

וה"תורה לשמה" משיב בקצרה: "החלום הזה – פתרונך יורה שזה עשה מצוה בבחינת הכתה, והורו לו דבר זה מן השמים בחלום, כדי שיתחזק במצוות וישתדל לעשות עוה, יען כי קמץ הוא בכתה, כידוע. אך אם היה רואה שנקודות הקמץ כתובים במראה שחור כדיו וכיוצא, היה זה מורה להיפך, שחטא בכתה, מה שאין כן זה, שראה הגוון מראה הזהב, הוא הוראת טוב", עכ"ל.

החולם שהוא מעופף באויר: עוד נשאל (סימן תסח) "אחד ראה בחלמו מעופף באויר, דהיינו מדלג ברגליו והולך באויר כמו מאה אמות ויותר, וכן על זה הדרך, מה הוא הפתרון של זה החלום?"

וזו תשובתו: "פתרון זה החלום יורה, שזה האדם גובר בו כח האב, שהוא אור המקיף, וכמו שכתב רבנו האר"י זצ"ל ב'שער הגלגולים' (הקדמה י), שמכוח האב נמשך אור מקיף בבן, ומכוח האם נמשך אור פנימי. ואם תרצה לידע מי גובר בו, כוח האב או האם, תוכל להכיר זה על ידי קלותו של הבן או כבדותו, לפי כי האור פנימי מוגבל ואינו יכול להתנועע, אבל האור מקיף מבחוץ מתנועע ומניע את האדם למקום אשר חפץ. ונמצא, אם תראה איזה אדם קל כנשר ורץ כצבי בכל מעשיו ומהיר במלאכתו, נמצא שגבר עליו אור המקיף אשר מכוח אביו. ואם הוא עצל וכבד התנועה, יורה תגבורת אור פנימי בו מצד האם. וזה סוד עשאל אחי יואב, שהיה קל ברגליו עד מאוד, כמו שאמרו רז"ל (ילקוט שמעוני, ירמיה, רמז רפה), שהיה רץ על ראשי השבלים ולא היו נכפפים. והנה, ודאי כי אין מדרש חז"ל יוצא מידי פשוטו ממש. והענין מובן עם הנזכר, כי כל בחינתו היתה מתגבורת כוח האב, ולא היה בו כוח האם כלל, וגדל בו אור המקיף לגמרי, והיה מעופפו באויר, עכ"ל, עיין שם". "על כן", מסיים ה"תורה לשמה", "פתרון החלום הזה יורה כך, שמורים לו מן השמים שגובר בו אור המקיף, ולכן יעשה כוונת תיקונו שם", עכ"ל.

החולם שראשו שותת דם באין פצע: גם נשאל (סימן תסט): "אחד ראה בחלמו שהיה דם שותת ויורד מראשו על פניו ועל גופו עד מתניו, ולא היה בראשו שום פצע וחבורה כלל, והיה תמה על זה בחלמו: איך שותת הדם ויורד? ואחר כך פסק הדם ורחץ אותו, ואחר כך חזר ושותת הדם וירד מראשו פעם שנית, על דרך הנזכר. ופסק ורחץ אותו, ואחר כך חזר ושותת פעם שלישית. וגם כן פסק ורחץ אותו, והקיץ והנה חלום. יורנו מה פתרון החלום הזה".

וה"תורה לשמה" משיב כך: "פתרון החלום הזה הוא, רמזו לו מן השמים שיתענה, שכן ביום התענית – המזון יורד מעילא לתתא, דהיינו מן המוח עד למטה, ולכן ראה שהדם היה שותת ויורד מראשו ועד מותניו, ולא היה שום פצע וחבורה. והואיל וראה זה הענין שלוש פעמים, שפסק וחזר וירד, זה יורה על תענית שיתענה שלושה ימים, דהיינו ימים בלבד", עכ"ל. (מתוך הספר החדש "שיחת יצחק" על התורה לאחי המקובל הגאון רבי יצחק בצרי שליט"א)

הדלקת נרות חנוכיה ע"י מתפללי "בית יוסף" ברחבת בית קובי גבעתיים

אזכרה
בבית
הכנסת
"פועלי
הרכבת"
גבעתיים

סיום מסכת
"ביצה"
בשיעור לילדים
עם הרב
יהושע רחמני
שליט"א
מידי יום
שלישי וחמישי
16:30

מבצע חלוקת חנוכיות לתושבי גבעתיים והסביבה

יעמדו על הברכה

התורמים

שמות

לעילוי נשמת:
וילט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל
נפטרה י"ח אלול תש"פ
שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל
נפטר ט"ו אלול תש"פ
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
הרבנית
צפורה בת טובה ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
האישה הצנועה מרת
פנינה בת בלנקא ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת רבינו:
הרב חיים אבישלום
בן בלנקא צוק"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לרפואה שלימה:
אידית דובה
בת אלקה רות הי"ו

להנצחות ולהקדשות

במיל:
b5448622@gmail.com
:sms-ב
054-4843340